

der var anvendt over den tidligere Bevilling, hvorledes modtog man da her dette? Det Medlem, som den Gang førte Ordet for Flerallet, og til hvem Flerallet sluttede sig saa freidigt og stærkt, udtalte sig saaledes, at det ikke var muligt at gøre Noget, som i højere Grad skulde forhindre Tilblivelsen af, hvad der var Spørgsmaal om. Han tilfod sig nemlig at udtale, at han, dersom Kommunen virkelig gik ind paa at give sin Andel af Overstridelsen, vilde sige, at det var et Vidnesbyrd om, at de mindre Bemidlede i Kjøbenhavn ikke havde en tilstrækkelig stærk Repræsentation, og at det vilde blive et mægtigt Baaben for Fordringerne om en forandret Valglov for Kjøbenhavn. Dertil sluttede Flerallet sig, og derved blev det forhindrede, at der blev Spørgsmaal om at indskrænke Udgifterne for Sorø Akademi til Halvdelen. Selv om man havde havt Tvivl — jeg for min Del havde ingen Tvivl — om, at Kommunen vilde gaa ind paa Forslaget, havde man i alt Fald en udtrykkelig Opfordring til at stille Sagen saaledes, at man fra Rigsdagens Side kun bevilgede disse 70 til 80,000 Rbd. under Betingelse af, at et tilsvarende Bælsb blev givet fra Kommunen, men det gjorde man ikke. Man stillede sig paa en saadan Maade, at man umulig kunde tænke paa at henvende sig til Kommunen om noget som helst Bidrag. Dette tror jeg er et Træk, som er meget betegnende, og at det, naar man engang i Fremtiden kommer til en Drøftelse af den hele Theaterhistorie, vil komme til at staa som karakteristisk; thi Theaterhistorien vil naturligvis omfatte saavel Thingets Forhold og Fremgangsmaade som Ministerens. — Jeg har kun begjæret Ordet med Hensyn til de Punkter, som senest bleve omtalte af den ærede sidste Læser, og som maaske ikke nogen Anden lettere kunde give Oplysning om end jeg selv. Det er forøvrigt min Afgt at holde mig fuldstændig tilbage fra Forhandlingen om de forskellige mangfoldige Spørgsmaal, der her ere fremkomne, hvor megen Anledning og hvor stærk Tilskyndelse der end i og for sig kunde være dertil for mig. Jeg kan dog saa meget bedre gøre det, som jeg, da Sagen i Begyndelsen endnu var stillet anderledes, har udtalt mig udførligt om min hele Stilling og Opfattelse, og den kan jeg sige, at jeg endnu til det Alleryderste fastholder. — Med Hensyn til de mange Spørgsmaal, som ellers ere fremkomne i den følgende Tid, foreligger der i de Betænkninger, som ere afgivne, saavel fra Mindretallet i Statsrevisionen som fra Mindretallet i Udvalget her fra Thinget og i de Udtalelser, som ere fremkomne fra Mindretallets Side, saa begrundede og udførlige Bepaavelser af, hvad der er fremkommet fra anden Side, at jeg ganske kan henholde mig dertil. Jeg tror, at det, trods alle de forskellige Ytringer, som ere fremkomne, og ikke mindst trods de Ytringer, der ere fremkomne fra den ærede sidste Læser, hvilke jeg med Sikkerhed kan gjøre Regning

paa ville fra Mindretallets Ordfører faae en bestemt Modsigelse og Oplysning, for enhver alvorlig og rolig Betragtning vil stille sig saaledes, at der i denne Sag i det Hele er tilvejebragt en fuld Klarhed. Der er ganske vist fremkommet en Mængde løse Paaastande og meget ensidige Domme og meget ujhjemlede Bestyrdninger imod Ministeren, men disse ere ogsaa blevene tilstrækkelig imødegaaede og berigtigede. Jeg for mit Vedkommende tvivler naturligvis ingenlunde om, at Flerallets Indstillinger som sædvanlig desuagtet vilde blive fulgte, men Sagen er jo ikke dermed afsluttet. Der, hvor den skal finde sin endelige Afgjørelse, tør der med Sikkerhed gjøres Regning paa en uheldet og upartisk Dom og en retfærdig og billig Burdering af de Vanskeligheder, Ministeren i denne hese Sag har havt at overvinde, og en saadan Dom imødejer jeg med den fuldeste Ro.

Bojsen: Bemærkningerne angaaende Forhandlingerne i Finantsudvalget skal jeg efter den ærede Formands Udtalelse ikke gaa ind paa; men der faldt en Ytring fra det ærede Medlem, som nu fattede sig, der giver mig Anledning til dog at gøre en eneste Modbemærkning. Han forbauses over det Omslag, der var fket i Folkethingets Opfattelse før og efter 1874—1875 med Hensyn til, hvorvidt man fra Kjøbenhavns Kommune vilde ønske Bidrag, større eller mindre, til dette Foretagende. Han citerede Udtalelser af mig — som jeg igrødt ikke nu erindrer, men det er meget muligt, at jeg har brugt dem, og jeg vilde i alt Fald nu i dette Dieblit staa ved dem — der gik ud paa, at jeg vilde anse det for urimeligt, om Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vilde gaa ind paa en Efterbevilling i denne Sag, efter at den, som har staaet i Spidsen for Statsadministrationen, har paadraget sig det fulde Ansvar for Bygningens Fuldførelse uden Bevilling. Det er jo meget forklarligt, at Folkethinget i den Henseende indtager et aldeles forskjelligt Staae før og efter Bygningens Fuldførelse. Havde man tidligere sagt: Vi ville opfordre Kjøbenhavns Kommune til at give et større Bidrag end de 250,000 Rbd., vilde vi vist Alle have været villige til at gaa med dertil, men Sagen stiller sig helt forskjelligt, naar man, efter at Udgifterne ere afholdte, vil henvende sig til Kjøbenhavns Kommune om et yderligere Bidrag. Jeg er selv lidt inde i kommunale Forhold, og jeg er i alt Fald overbevist om, at min Kommune strax vilde sige: Nei, lad den Sag blive afgjort paa rette Tid og Sted.

Suel: Det høiterede Medlem for Frederiksberg (Hall) yttrede før, at, hvad der var fremkommet saavel fra Mindretallet i Statsrevisionen som fra Mindretallet i Udvalget her, var udførligt og ubtømmende. Jeg skal underskrive den